

200703590/1.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/57 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 19 april 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 25 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

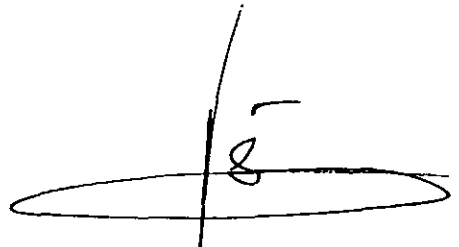
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

248-490.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

KOPIE

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/57

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.A. Jeuring, advocaat te Zuidhorn,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 23 mei 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 29 november 2005 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 22 december 2005 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 6 maart 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiser behoort tot de Turkmeense bevolkingsgroep en is afkomstig uit Irak. Tijdens zijn schoolperiode heeft eiser een afdeling van de Turkmeense Partij opgericht op zijn school. In 1997/1998 is eiser werkzaam geweest voor de PMF, een organisatie die het 'staakt-het-vuren' tussen de KDP en de PUK probeerde te bewaken en waar voornamelijk Amerikanen, Engelsen en Turken werkzaam waren. Eiser heeft voor de PMF als bewaker /chauffeur gewerkt. Mensen van Koerdische organisaties hebben eiser bedreigd en hebben hem beschuldigd van spionage. Na ongeveer een jaar is eiser gestopt met zijn werkzaamheden voor de PMF. Vervolgens heeft eiser van 1999 tot 2000 als een soort soldaat gewerkt voor de Turkmeense partij in . Hij zorgde voor de veiligheid op een Turkmeense school. Vanwege zijn functie was hij bewapend. Eiser werd regelmatig door Koerden lastig gevallen, geslagen en uitgescholden. Eiser werd er van verdacht met de Turken samen te werken, omdat zijn vader een vriend was van de leider van de Turkmeense partij en omdat er regelmatig Turkse officieren in de winkel van zijn broer kwamen. In 1999 is eiser tweemaal gearresteerd. De eerste keer is eiser één nacht vastgehouden en de tweede keer is hij drie tot vijf dagen vastgehouden, waarbij hem onder bedreiging werd opgedragen om te stoppen met zijn werkzaamheden. In het voorjaar van 2000 werden de kantoren van de Turkmeense partij aangevallen door de Koerden onder leiding van Barsani van de KDP. Eiser, die zich op dat moment in een kantoor ophield, is door de achterdeur van het gebouw gevlucht en is vervolgens ondergedoken bij een familielid. Eiser heeft daarna van zijn moeder gehoord dat men op zoek was naar hem en dat een collega van hem was gedood bij de aanval. Eiser is vervolgens, ongeveer in de tweede maand van het jaar 2000, naar Kirkuk gegaan en heeft daar anderhalve maand gewerkt. Hij is daar gearresteerd omdat zijn militair afzwaarbewijs vals zou zijn. Hij is vervolgens naar Bagdad overgebracht. Daar is hij in de gevangenis mishandeld en heeft men hem elektrische schokken toegebracht. Na onderzoek kwam men erachter dat eiser voor de PMF werkzaam was geweest. Eiser heeft vervolgens in verschillende plaatsen gedetineerd gezeten, onder meer in Rumadi, en voor het laatst in Mosul. In Mosul kwam hij een officier tegen die zijn familie kende. Tegen betaling heeft deze officier eiser in juni of juli 2002 vrijgelaten. Met hulp van een reisagent heeft eiser vervolgens het land verlaten. Na een reis van acht maanden is hij in april 2003 in Nederland aangekomen.

2.2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat het relaas van eiser ongeloofwaardig wordt geacht. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat het ontbreken van documenten inzake zijn nationaliteit en identiteit en de door hem afgelegde reisroute aan eiser kan worden toegerekend, hetgeen op voorhand afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het asielaanvraag. Voorts is overwogen dat er geen positieve overtuigingskracht uitgaat van het relaas. Zo is eiser niet in staat geweest om aan te geven in welke maand of jaargetijde zijn gestelde werkzaamheden voor de PMF zijn aangevangen, wanneer hij zijn militaire opleiding voor de PMF volgde en wanneer hij is gestopt met zijn werkzaamheden voor de PMF. Evenmin heeft eiser kunnen aangeven wat de Engelse betekenis is van de afkorting PMF. Dat eiser geen Engels spreekt is geen afdoende verklaring, omdat de PMF een internationale partij is. Voorts is eiser niet in staat om aan te geven wanneer hij exact is begonnen met bewakingswerkzaamheden voor de Turkmeense partij. Dit bevreet te meer, nu hij stelt medeoprichter van deze partij te zijn. Ook weet hij niet met welk type Kalashnikov-geweer hij heeft gewerkt. Eiser weet van zijn beide arrestaties door de Koerden

niet aan te geven in welke maand of jaargetijde deze hebben plaatsgevonden. Vervolgens bevreemdt het dat eiser niet de naam van de gevangenis dan wel kazerne in Rumadi weet, terwijl hij hier twee maanden heeft gezeten. De verklaring van eiser dat hij tijdens een overplaatsing van de ene naar de andere gevangenis bij twee gevangenis en zou zijn geweigerd, wordt opmerkelijk geacht. Des te opmerkelijker is de verklaring van eiser dat hij door onderhandelingen met een officier en het betalen van geld er in is geslaagd om de Rumadi gevangenis toch binnen te komen. Niet valt in te zien dat eiser zijn uiterste best zou doen om tot de gevangenis toegelaten te worden enkel omdat hij niet wist wat te doen en omdat hij honger had. Het is voorts bevreemdend dat eiser tijdens de reis van de ene naar de andere gevangenis de onkosten voor zich zelf en de soldaat, die hem begeleidde, diende te betalen. Verder weet eiser geen namen van medegevangenen in het gebouw van de veiligheidsdienst in Mosul te noemen. Zijn verklaring dat hij deze namen is vergeten, wordt niet afdoende geacht, nu hij stelt anderhalf jaar in deze gevangenis gedetineerd te zijn geweest. De algemene verklaring van eiser voor de omstandigheid dat hij zich bepaalde zaken niet meer kan herinneren wordt niet overtuigend bevonden, omdat eiser juist naar aanleiding van sommige vragen gedetailleerde informatie heeft verstrekt. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het relaas, komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel.

2.3. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat zijn relaas geloofwaardig is en dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000. Eiser heeft een genoegzame verklaring gegeven voor het ontbreken van documenten met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, zodat dit niet aan hem kan worden toegerekend. Eiser heeft wel degelijk bewijsstukken overgelegd over de periode waarin de PMF actief was. Verweerder heeft ten onrechte met geen woord gerept over het feit dat het ambtsbericht van 23 oktober 2002 op dit punt onjuist of onvolledig is. De reden dat eiser niet de officiële naam van de PMF weet te noemen is dat hij geen Engels spreekt, hij deze taal niet begrijpt en hij de taal niet kan uitspreken. Over zijn betrokkenheid bij de Turkmeense partij heeft eiser naar voren gebracht dat de oprichting van de partij, waarbij de motieven van eiser niet politiek van aard waren, van een geheel andere orde was dan de werkzaamheden die hij voor deze partij heeft verricht. Verder is het gezien de onveilige situatie voor eiser niet bevreemdend dat hij niet alle data en details heeft onthouden. Met betrekking tot het feit dat eiser niet weet welk type geweer hij heeft gehanteerd, is reeds in de zienswijze naar voren gebracht dat hem dit niet is verteld en dat hij hierin niet was geïnteresseerd. Daarnaast is het vanwege de traumatische ervaringen niet bevreemdend dat eiser niet in staat is om de juiste data over de twee (eerste) arrestaties te noemen. Voorts heeft eiser aangegeven dat hij in Rumadi niet in de gevangenis heeft gezeten, maar in een onderdeel van de kazerne. Hij gaat er vanuit dat verweerder hem hierin volgt. Eiser is enkel oprecht geweest door te verklaren dat hij de namen van zijn medegevangenen niet meer weet. Verweerder gaat er ten onrechte aan voorbij dat de periode van detentie zeer traumatiserend is geweest voor eiser. Ook al is eiser in staat om zijn verhaal te vertellen, hetgeen hij heeft meegemaakt tijdens zijn arrestaties en detenties is traumatiserend geweest, zodat hij niet alle details van zijn relaas heeft onthouden. Wel heeft hij (details van) andere gebeurtenissen die niets van doen hebben met deze traumatische gebeurtenissen, onthouden. Verweerder dient de periode waarin de traumatische gebeurtenissen hebben plaatsgevonden anders te beoordelen.

Beoordeling van het beroep

2.4. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

2.5. Op grond van artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde redenen hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

2.6. Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Irak zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een verblijfsvergunning op die grond moet worden verleend.

2.7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is. Verweerder heeft bij gebreke van toereikende verklaringen in redelijkheid het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten aan eiser kunnen toerekenen. Op eiser rust gelet hierop een zwaardere plicht om zijn relaas aannemelijk te maken. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers relaas positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft daartoe in de eerste plaats in redelijkheid redengevend kunnen achten dat het niet geloofwaardig is dat eiser tijdens zijn reis naar de gevangenis in Rumadi in het levensonderhoud van de soldaat die hem begeleidde, heeft moeten voorzien alsook dat hij door twee gevangenen is geweigerd, dat hij uiteindelijk heeft moeten onderhandelen om tot de gevangenis in Rumadi te kunnen worden toegelaten en dat hij daarvoor heeft moeten betalen. Eisers verklaring dat hij door de gevangenis werd geweigerd omdat hij van het bezit van een vals afzwaaibewijs zou zijn vrijgesproken overtuigt niet nu hij tevens heeft verklaard dat hij er van werd verdacht actief te zijn geweest voor de PMF en dit de kern van zijn asielrelaas betreft. Voorts heeft verweerder in redelijkheid redengevend kunnen achten dat eiser niet bekend is met de naam van de gevangenis dan wel de kazerne in Rumadi en met namen van medegevangenen in het gebouw van de veiligheidsdienst in Mosul. Eisers enkele stelling dat de oorzaak daarvan is gelegen in de traumatische ervaringen die hij heeft opgedaan, heeft verweerder in redelijkheid als onvoldoende onderbouwd van de hand kunnen wijzen. Ook overigens is niet aannemelijk geworden dat eiser vanwege een trauma niet goed heeft kunnen verklaren tijdens de gehoren. Verweerder heeft er in dit verband voorts op kunnen wijzen dat eiser over

het schietincident tijdens de reis, dat eveneens een ingrijpende gebeurtenis moet zijn geweest, wel gedetailleerd heeft kunnen verklaren. Verder heeft verweerder in redelijkheid bevreemdingwekkend kunnen achten dat eiser niet de officiële naam van de PMF weet vanwege zijn gebrek aan beheersing van de Engelse taal. Eiser heeft immers verklaard dat hij tijdens zijn werkzaamheden voor de PMF veel contact had met Amerikaanse officieren. Voorts heeft verweerder in redelijkheid betekenis kunnen toekennen aan eisers onbekendheid met het type geweer waarmee hij in de periode waarin hij werkzaam was voor de Turkmeense partij, zou hebben gewerkt. Eisers uitleg hiervoor, te weten dat het hem niet interesseerde, heeft verweerder als onvoldoende van de hand kunnen wijzen. Eiser heeft immers verklaard als bewaker werkzaam te zijn geweest voor de Turkmeense partij. Om die reden kan hij worden geacht met dergelijke feiten bekend te zijn. Ten slotte heeft verweerder in redelijkheid bevreemdingwekkend kunnen achten dat eiser niet in staat is preciezer aan te geven wanneer hij met zijn werkzaamheden voor de Turkmeense partij is aangevangen en wanneer hij door de Koerden is gearresteerd. Dat eiser bij de oprichting van de Turkmeense partij geen politieke motieven zou hebben gehad en dat zijn werkzaamheden van geheel andere aard waren, maakt nog niet duidelijk waarom hij geen tijdsduiding zou weten te geven. Ook de stelling dat het een onveilige periode is geweest maakt dit niet duidelijk. De stelling dat eiser de arrestaties als traumatisch heeft ervaren heeft verweerder bij gebreke van nadere onderbouwing evenmin als afdoende verklaring hoeven volgen.

2.8. Nu verweerder het relaas in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen beschouwen, kan eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.9. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

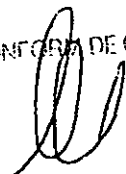
Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 19 april 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 25 APR 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr F.H. Barwegen
Mr S.F.J. Smeets
Mr B.P.J. van Riel
Mr R.J.J. Flantura
Mevr. Mr L. Leenders
Mr W. Hendrickx
Mr H.M. Wester
Mr E. Osinga

Hoofd secretariaat:
Mevr. M.R. de Kruijf

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr M.W.G.J. IJsseldijk
Mr J.A. Schadd

PER TELEFAXNR.: 070 - 365 13 80

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's Gravenhage (FALK)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 MEI 2007	
ZAAKNR.	35907
AAN:	V1
BEHANDELD:	PER:

Utrecht, 21 februari 2006

Onze ref. : 20705115 SEW/NH
Inzake : /HB

1809-A

Hoogedelgestreng College,

Namens de heer , geboren op , van Iraakse nationaliteit hierna te noemen appellant, te dezer zake domicilie kiezende te Utrecht aan de Biltstraat 110 112 (Postbus 13273, 3507 LG) ten kantore van advocaat en procureur Mr S. Sewnath, word verklaard onderhavig hoger beroep namens appellant in te dienen tegen bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudende te Groningen van 19 april 2007 verzonden op 25 april, onder nummer AWB 06/57. Ik ben door appellant daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd. Een en ander als omschreven in artikel 70 VW 2000.

Appellant is van mening, dat bij afweging van alle betrokken belangen de Rechtbank te 's Gravenhage, zittinghoudend te Rechtbank Groningen, niet tot de thans bestreden uitspraak heeft kunnen komen.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank Groningen vreemdelingenkamer van 19 april 2007, AWB nummer 06/57.

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grief.

GRIEF 1

Appellant legt aan het onderhavige hoger beroepsschrift ten grond slag dat de Rechtbank zittinghoudende te Groningen ten onrechte het beroepsschrift ongegrond heeft verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de Rechtbank heeft overwogen op bladzijde 4, rechtsoverweging 2.7, in welke uitspraak de rechtbank verweerder in het gelijk stelt ten aanzien van het standpunt dat het asiel relaas van eiser ongeloofwaardig is.

Appellant is van mening dat hij een consistent en geloofwaardig relaas heeft afgelegd. Appellant heeft bewijsstukken overgelegd over de periode waarin de PMF actief was. Ten onrechte geeft hij te kennen dat de rechtbank dit gegeven op geen enkele wijze heeft betrokken in haar beoordeling. Derhalve is appellant in zijn belangen geschaad.

Voorts is appellant van mening dat onvoldoende rekening is gehouden met de traumatische gebeurtenissen welk een reden voor appellant zijn om bepaalde details van zijn relaas te onthouden. Appellant is van mening dat in de onderhavige procedure sprake is van een onzorgvuldige beslissing zijdens de kant van de rechtbank.

Appellant heeft in de week van 25 april 2007 mogen ontvangen een militair pasje uit Noord-Irak, via een vriend die naar Irak is teruggekeerd. Het originele pasje is in het bezit van appellant. Appellant is van oordeel dat dit een bewijsstuk betreft, aangaande zijn relaas dat hij de militaire dienstplicht heeft doorlopen.

Appellant behoudt zich het recht voor om aanvullende grieven te maken in de onderhavige procedure, nu hij per heden een gemachtigde heeft kunnen bereiken die namens hem een hoger beroepsschrift kon indienen.

Gelet op voorstaande is appellant van mening dat het aangevoerde vragen opwekt die in het belang van de rechtsbescherming in algemene zin als ook voor appellant in specifieke zin beantwoording behoeven. Tevens is appellant van oordeel dat artikel 3 EVRM is geschonden.

Appellant verzoekt uw afdeling rechtspraak van de Raad van State dan ook het hoger beroepsschrift gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank te Groningen onder AWB nummer 06/57 te vernietigen.

Bepaaldelijk gevolmachtigde.

Gelieve de voor dit beroepsschrift verschuldigde griffierechten ten laste van onze rekening courant te brengen: PFZ/201171.

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110/112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Derdengelden 41.36.72.794 *